

Standard F.C.I. č. 133/07.08.1998/F

FRANCOUZSKÝ KRÁTKOSRSTÝ OHAŘ, TYP GASKOŇSKÝ (BRAQUE FRANCAIS, TYPE GASCOGNE)

ZEMĚ PŮVODU: Francie

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO ORIGINALNÍHO STANDARDU: 06.05.1988

VYUŽITÍ: stavěcí pes (ohař).

KLASIFIKACE FCI: skupina 7 stavěcí (ohaři)
sekce 1.1 stavěcí (ohaři) kontinentální, typ krátkosrstý
(braque)
s pracovní zkouškou;

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: Francouzský krátkosrstý ohař se vyskytuje ve dvou různých typech: velký typ „gaskoňský“ a malý typ „pyrenejský“. Oba typy pocházejí z jihozápadní Francie a z centrálních Pyrenejí, kde se zachovaly v původním čistém stavu.

CELKOVÝ VZHLED: Středně velký ohař brakoidního typu, vznešeného vzhledu, silný, nikoli však přehnaně těžký, se silnými končetinami. Feny jsou celkově jemnější. Kůže je pružná a poněkud volnější.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

Délka čenichové partie je o něco menší, než délka mozkové části.

HLAVA: je výrazně modelovaná, ne však hrubá. Linie mozkovny a nosního hřbetu jsou mírně rozbíhavé.

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: je téměř plochá nebo jen mírně klenutá, střední rýha je nevýrazná. Týlní hrbol je slabě vyznačen.

Stop: není ani slabě zřetelný, ani příliš výrazný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: je velký, hnědě zbarvený, nozdry jsou široce otevřené.

Čenichová partie: nosní hřbet je široký a rovný, někdy slabě klenutý.

Pysky: jsou dobře vyvinuté, výrazné, koutek je dobře patrný.

Čelisti/zuby: kompletní chrup. Klešťový skus je tolerován.

Oči: jsou správně otevřené a dobře uložené v očních jamkách, zbarvené hnědě nebo tmavě žlutě. Mají upřímný pohled.

Uši: jsou středně dlouhé, zavěšení v linii očí, jejich úpon není příliš široký, přiléhají dobře k hlavě, lehce se stácejí a mají zaoblený konec. Jedna či dvě svislé vrásky mohou být na lících ve výši nebo mírně nad linií úponu uší. Konce uší musí dosahovat k začátku nosu.

KRK: je správně dlouhý, lehce klenutý ve své horní linii, má vždy mírný lalok.

TRUP:

Hřbet: široký, rovný, někdy poněkud delší, ale vždy pevný.

Bedra: jsou krátká, svalnatá, mírně klenutá.

Zád: mírně skloněná ve vztahu k horní linii.

Hrudník: široký při pohledu zepředu, dlouhý z profilu, dosahující k úrovni lokte, Žebra jsou dobře klenutá, ne však přehnaně (sudovitě).

Břicho: slabiny jsou ploché, břicho nepříliš vtažené.

OCAS: krátí se, pokračuje v prodloužené linii hřbetu, je-li ponechán v celé délce, nepokládá se to za větší chybu, než ocas krátký od narození.

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY: jsou rovné, silné a svalnaté.

Lopatky: jsou silně osvalené, středně šikmě uložené.

Nohy: silné a svalnaté.

Lokty: jsou ve výši hrudní kosti.

Přední tlapky: prsty jsou sevřené, správně klenuté, čímž tvoří pevný celek, téměř kulatý; drápy jsou silné, polštářky odolné.

PÁNEVNÍ KONČETINY: jsou rovnoběžně postavené.

Kýty: silné a oblé (buclaté).

Stehna: svalnatá.

Hlezna: středně zaúhlená.

Nadprstí: poměrně krátké.

Zadní tlapky: kompaktní, téměř kulaté.

OSRSTĚNÍ

SRST: je poměrně silná a přiléhavá. Na hlavě a uších je jemnější.

BARVA

- Hnědá
- Hnědá a bílá
- Hnědá a bílá, silně stříkaná (bělouš)
- Hnědá se znaky pálení (nad očima, na pyskách, na nohou).

VÝŠKA: psi 58 – 69 cm

feny: 56 – 68 cm

ideální výška v rozmezí: 61 – 63 cm

VADY: všechny odchylky od znění tohoto standardu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

- Jedinec příliš hrubý nebo příliš jemný (chybějící substance)
- Příliš výrazný stop
- Pysky příliš hrubé nebo málo vyvinuté
- Oči kulaté, v případě že vystupují z důlků
- Uši ploché, krátké nebo příliš se stáčeující
- Vtažené břicho (chrtovité)
- Otevřené tlapky

VYLUČUJÍCÍ VADY

- Linie nosního hřbetu a mozkovny sbíhavé nebo naopak příliš rozbíhavé
- Rozštěp nosu, rozsáhlá depigmentace nosní houby
- Předkus nebo podkus
- Entropium, ektropium, depigmentace očních víček
- Vrozená bezocasost (anourie)
- Syndaktylie, polydaktylie, adaktylie

Pozn.: Psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.